

Проба голосу

Іван Малкович

За рипучим, за нічним столом,
у коробці зиченої хати
норовиш благим своїм умом
таємниці сильних розгадати.
Планка підіймається.

А ти
тішишся, раденький, що дурненький:
до зорі, що падає, летиш,
хлопче,
хлопче молоденький.
Що? — халва приїлась? Що? — з-під вій
горнеш сіль у княжеській столиці?
А про гай зелений, а про птиці —
вже не хочеш?
ні?
Орфею мій?!.
Плачеш, що не впав на амбразуру
того рота, котрий дав наказ,
мучишся, чи буде щось по нас?..
Гноме божий, дурнику похмурий,—
встань —
і йди.